

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/64/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898571
Dátum vydania rozhodnutia:	13.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9015898571.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 13. apríla 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného X. V. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. c/ a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tov 1/2012, zo 7. júna 2012 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. V. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4Tv 1/2009, z 31. januára 2012 bol obvinený X. V. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. c/ a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v čase mimo služby dňa 21. augusta 2008 v čase od 00.00 hod. do 00.47 hod. na účelovej komunikácii k Hydinárskej farme X., nachádzajúcej sa v katastri obce Plavecký Štvrtok, časť V., cca 250 m od cesty I. triedy I/2 smer Malacky, zastavil osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra 1,4, EČ: F., VIN: N., číslo motora H., ktoré riadil poškodený X. V., nar. XX. H. XXXX a to tak, že mu zablokoval cestu motorovým vozidlo, VW Passat ev. č. B., pristúpil k dverám vodiča, cez ktoré nezisteným spôsobom na poškodeného X. V. vylial benzín, ktorý po vyliatí zapálil a z miesta ušiel na nezistené miesto a v čase o 02.05 hod., dňa 21. augusta 2008 bol zadržaný hliadkou za obcou Zohor, pričom svojím konaním spôsobil požiar interiéru vozidla ako aj vozidla samotného a vzplanutie poškodeného, ktorému začal horieť odev a povrch tela, v dôsledku čoho utrpel popáleniny II.-III. stupňa v rozsahu 96% povrchu tela, v dôsledku čoho nastal popáleninový šok pri rozsiahlych popáleninách hlavy, trupu, končatín a následne smrť poškodeného X. V., a zároveň došlo k úplnému vyhoreniu vozidla, čím bola majiteľovi predmetného vozidla živnostníkovi Ing. X. Q., PhD. - X.,

Plavecký štvrtok XXX spôsobená podľa znaleckého posudku škoda vo výške 77 002 Sk, po prepočítaní 2 556 €,

2/ nezisteným spôsobom a v nezistenom čase si zadovážil a následne prechovával do 11. septembra 2008 v rodinnom dome v obci I. plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce sušený rastlinný materiál, pri ktorom bolo expertíznym skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava zistené, že sa jedná o konope s hmotnosťou 970 mg s priemernou 10,0% koncentráciou tetrahydrokanabinolu, ktorá zodpovedá 3-10 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom konope v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.Z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zaradené do prvej skupiny omamných látok,

Prvostupňový súd uložil obvinenému podľa § 144 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. § 47 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 odsek 1 Tr. zák. mu uložil ochranný dohľad na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému Ing. X. Q., PhD. - X., Plavecký Štvrtok č. XXX škodu vo výške 2 556 €.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Bratislave dňa 7. júna 2012, sp. zn. 3Tov 1/2012, podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku bol obžalovaný X. V., nar. XX. T. XXXX v B., bytom I., vo väzbe od 21. augusta 2008 uznaný vinným v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. c/ a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona. V bode 2/ z prečinu nedovoleného prechovávanía omamných a psychotropných látok, jedov a lebo prekurzorov pre vlastnú potrebu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

v čase mimo služby dňa 21. augusta 2008 v čase od 00.00 hod. do 00.47 hod. na účelovej komunikácii k Hydinárskej farbe X., nachádzajúcej sa v katastri obce Plavecký Štvrtok, časť V., cca 250 m od cesty I. triedy 1/2 smer Malacky, zastavil osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra 1,4, EČ: F., VIN: N., číslo motora H., ktoré riadil poškodený X. V., nar. XX. H. XXXX a to tak, že mu zablokoval cestu motorovým vozidlom, VW Passat ev. č. B., pristúpil k dverám vodiča, cez ktoré nezisteným spôsobom na poškodeného X. V. vylial benzín, ktorý po vyliatí zapálil a z miesta ušiel na nezistené miesto a v čase o 02.05 hod. dňa 21. augusta 2012 bol zadržaný hliadkou za obcou Zohor, pričom svojím konaním spôsobil požiar interiéru vozidla ako aj vozidla samotného a vzplanutie poškodeného, ktorému začal horieť odev a povrch tela, v dôsledku čoho utrpel popáleniny II. - III. stupňa v rozsahu 96% povrchu tela, v dôsledku čoho nastal popáleninový šok pri rozsiahlych popáleninách hlavy, trupu, končatín a následne smrť poškodeného X. V., a zároveň došlo k úplnému vyhoreniu vozidla, čím bola majiteľovi predmetného vozidla, živnostníkovi Ing. X. Q., PhD. - X., Plavecký Štvrtok XXX, spôsobená podľa znaleckého posudku škoda vo výške 77 002 Sk, po prepočítaní 2 556 €,

v bode 2/

nezisteným spôsobom a v nezistenom čase si zadovážil a následne prechovával do 11. septembra 2008 v rodinnom dome v obci I., plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce sušený rastlinný materiál, pri ktorom bolo expertíznym skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava zistené, že sa jedná o konope s hmotnosťou 970 mg s priemernou 10,0 % koncentráciou tetrahydrokanabinolu, ktorá zodpovedá 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom konope v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení

neskorších predpisov je zaradené do prvej skupiny omamných látok.

Za spáchaný trestný čin mu odvolací súd uložil podľa § 144 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 2, § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na dobu 3 (tri) roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému Ing. X. Q., PhD. - X., Plavecký Štvrtok č. XXX škodu vo výške 2 556 € (dvetisícpäťstopäťdesiatšesť Eur).

Proti druhostupňovému rozhodnutiu podal 10. decembra 2014 dovolanie obvinený, prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Baláza, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/,písm. g/ Tr. por. a 9. júna 2015 doplnil dovolanie.

V písomných dôvodoch dovolania odcitoval viaceré ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky, Trestného poriadku, Dohovoru, ktoré upravujú postavenie obvineného a obhajcu a uviedol, že počas celého konania došlo vo viacerých prípadoch k porušeniu citovaných ustanovení a nebol o svojich právach riadne poučený, resp. mu nebola poskytnutá plná možnosť na ich uplatnenie. Orgány činné v trestnom konaní a súd plnili svoju zákonnú poučovaciu povinnosť len veľmi povrchné a nedostatočne. Na verejnom zasadnutí konanom 14. mája 2009 nebol konajúcim súdom poučený o jeho právach vôbec. Na hlavnom pojednávaní 30. júna 2009 bol pred výsluchom poučený vo veľmi „skrátenej“ verzii § 121 ods. 2 Tr. por.

Nebol poučený o jeho právach podľa § 34 ods. 3 Tr. por., o práve namietať obsah zápisnice, jej protokoláciu. Nebol poučený o ustanoveniach § 65 ods. 5, ods. 8 Tr. por., § 344 Tr. zák. Súd ho nepoučil o ustanoveniach týkajúcich sa možnosti uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Zo zápisnice z verejného zasadnutia zo 14. mája 2009 je zrejmé, že konajúci súd porušil jeho právo na obhajobu tým, že mu neumožnil uplatniť na verejnom zasadnutí právo na „posledné slovo“. Za ďalšie závažné porušenie práva na obhajobu obvinený považuje to, že zápisnične nie je podchytených viac ako 40 minút výpovede svedka U. na hlavnom pojednávaní. Zápisnične nie je podchytená ani jedna z otázok obhajoby, ani pripomienky obhajoby, k objasneniu údajných rozporov v jeho výpovedi.

K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin pokusu vraždy bolo začaté vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu, ohliadkou miesta činu 21. augusta 2008 o 3.00 hod. Nebola vykonaná, ale ohliadka miesta činu, ale prehliadka motorového vozidla obvinený, pri ktorej bolo zaistených 8 vecných stôp. Skutočnú ohliadku miesta činu požiaru začala až o 4.15 hod. Porušenie ustanovenia § 105 ods. 1 Tr. por. vidí v tom, že pri prehliadke motorového vozidla nebol prítomný on ani majiteľ vozidla. Trestné stíhanie vo veci bolo začaté nezákonným procesným úkonom, a za nezákonné je treba považovať všetky dôkazy, ktoré boli pri tomto úkone získané.

Namietal aj nezákonnosť príkazu na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, pretože vydaný príkaz nebol odôvodnený v súlade s ustanovením § 116 ods. 2 Tr. por. Ide o zjavnú nezákonnosť, a preto nemožno na dôkazy získané na jeho podklade prihliadať ako na dôkazy získané zákonným spôsobom.

Namietal aj nezákonnosť príkazu na domovú prehliadku, ktorý 2. septembra 2008 vydal Okresný súd Bratislava I z dôvodov nesprávneho a nedostatočne označenia parciel, resp. prístupovej parcely. Do rodinného domu bolo vstúpené cez parcelu, na ktorú nebol vydaný príkaz. Vzhľadom na túto skutočnosť vykonané domové prehliadky, ako aj všetky ostatné dôkazy získané na ich základe sú nezákonné.

Poukázal na to, že výpoveď svedka O., nebola prečítaná na hlavnom pojednávaní, nebol vykonaný tento dôkaz, ale súd túto výpoveď uvádza v odôvodnení rozhodnutia na str. 17 rozsudku.

V dôsledku nezákonného vydania príkazu na ITP zo 4. decembra 2008 nemohol súd vyhodnocovať ani výpoveď svedka X. J.. Namieta, že príkaz na vyhotovenie ITP záznamu nebol na hlavnom pojednávaní podrobne oboznámený. Ďalším dôvodom nezákonnosti samotného príkazu je, že tento príkaz, ktorý tvorí utajovanú prílohu spisu nespĺňa zákonom predpísané predpoklady, pretože nie je v súlade so zákonom odôvodnený.

Ďalšiu nezákonnosť obvinený vidí v tom, že na hlavnom pojednávaní 28. septembra 2008 vypovedal JUDr. Marián Šmida, ktorý prednášal znalecký posudok za plk. Ing. Kostolanského, ktorý nie je, ale zapísaný v zozname znalcov. Vďaka záverom JUDr. Šmidu sa preverili rozpory v znaleckom posudku Ing. Kostolanského a v dôsledku toho bol do konania pribratý Ústav súdneho inžinierstva Žilina. Kontrolný posudok Ústavu súdneho inžinierstva je preto nezákonný. Na hlavnom pojednávaní 27. októbra 2011 vypovedal ako znalec. Prof. Ing. Pavel Poledňák za Ústav súdneho inžinierstva, ktorý v čase konania hlavného pojednávania už ale nebol znalcom, nakoľko bol 7. septembra 2011 zo zoznamu znalcov vyčiarknutý. Vzhľadom na uvedené závažné procesné nedostatky nemožno znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva ani jeho doplnenie považovať za zákonné dôkazy a pri hodnotení dôkazov na ne prihliadať. Namietal aj skutočnosť, že Ústav súdneho inžinierstva v Žiline nespĺňa podmienku špecializovaného vedeckého a odborného pracoviska, a preto nemohol byť súdom poverený vypracovaním uvedených posudkov.

V doplnenom dovolaní uviedol, že všetky procesné úkony boli vykonávané sekciou kontroly a inšpekčnej služby ministerstva vnútra, odboru inšpekčnej služby a jej vyšetrovatelia nemajú postavenie policajta v zmysle Trestného poriadku, a teda postavenie orgánu činného v trestnom konaní, a preto bolo prípravné konanie v predmetnej veci bolo nezákonné.

Za zásadné porušenie práva obvineného na obhajobu považuje skutočnosť, že vyšetrovateľ upovedomoval v prevažnej miere obhajcu obvineného o úkonoch len tým spôsobom, že mu oznamoval len dátum a čas vykonávania úkonov. Týmto spôsobom obvinený nemal primeraný čas možnosti na prípravu svojej obhajoby.

Nezákonnosť výsluchov policajtov - svedkov. kpt. F. a L. obvinený vidí v tom, že neboli zbavení mlčanlivosti.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Tov 1/2012, zo 7. júna 2012 bol porušený zákon z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c, písm. g/ Tr. por. v neprospech obvineného X. V. Napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4 Tv 1/2009, z 31. januára 2012 a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. a na to, že obvinený skutočností uvedené v dovolaní nenamietal v odvolaní napriek tomu, že mu boli známe, okrem námietok, ktoré vzniesol voči znaleckému posudku. Vyslovil názor, že keby aj v konaní došlo k určitým procesným pochybeniam zo strany súdu, nemôže to naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože ten môže byť naplnený len vtedy, keď dôjde zásadným spôsobom k porušeniu práva na obhajobu. Tie isté skutočnosti platia aj pri námietkach, ktoré by mali naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Údajné pochybenia zo strany prvostupňového a druhostupňového súdu, ktoré obvinený namieta s poukazom na údajne nezákonne vykonané dôkazy neboli zo strany obvineného v doterajšom priebehu konania vôbec prezentované. V ďalšej časti vyjadrenia uviedol, že znalecký posudok z Ústavu súdneho inžinierstva Žilina, bol vypracovaný v súlade s Trestným poriadkom a predpismi upravujúcimi znalecké skúmanie.

Vo vyjadrení k doplneniu dovolania podrobne rozviedol organizačnú štruktúru Policajného zboru a postavenie Útvaru inšpekčnej služby v jej rámci. Organizovaný poriadok Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je v úplnom súlade so zákonom o Policajnom zbore, ktorý umožňuje ministerstvu vnútra zadeľovať jednotlivé služby Policajného zboru do útvarov, pričom má zároveň právo určovať náplň činnosti týchto útvarov. Výetrovateľ Policajného zboru služobne zaradený do sekcie kontroly a inšpekčnej služby je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Argumenty obvineného, ktoré sa snažia spochybňovať oprávnenie výetrovateľa, sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky považuje za neopodstatnené a nedôvodné.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol z dôvodu, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní spisového materiálu dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré súdom neboli vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní pred odvolacím súdom, to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení. Neslúži teda k revízií a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno ním však napadnúť spôsob hodnotenia dôkazov. Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. hovorí o

nevykonaní dôkazov zákonným spôsobom.

K námietkam obvineného, že nebol riadne poučený v konaní pred odvolacím súdom je potrebné uviesť, že Trestný poriadok rozlišuje tzv. základné poučenie, ktoré je potrebné vykonať pred každým výsluchom (§ 121 ods. 2 Tr. por.). Ustanovenie § 122 ods. 1 Tr. por. obsahuje akým spôsobom sa poučí obvinený pred prvým výsluchom. Je potrebné uviesť, že poučenie obvineného sa rozšíri podľa konkrétnych štádií trestného konania a jednotlivých fáz prípravného konania alebo aj v konaní pred súdom. Z uvedeného vyplýva, že v konaní na verejnom zasadnutí je potrebné pred výsluchom obvineného vykonať len základné poučenie uvedené v § 121 ods. 2 Tr. por. Z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu je preto bezpredmetné, že obvinený po tzv. „základnom“ poučení nebol opätovne poučený podľa § 34 ods. 3 Tr. por., § 65 ods. 5, ods. 8 Tr. por. atď. Tak isto je potrebné vyhodnotiť skutočnosť, že zápisnične nie je podchytených 40 minút výpovede svedka U. a otázky, pripomienky k výpovediam.

K námietke obvineného, že na verejnom zasadnutí konanom 14. mája 2009 bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že mu nebolo umožnené na verejnom zasadnutí uplatniť jeho právo na posledné slovo, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že na verejnom zasadnutí sa postupuje rozdielne ako na hlavnom pojednávaní. Po vykonaní dôkazov udelí predseda senátu slovo na konečné návrhy. Obvinený má právo hovoriť posledný (§ 295 ods. 3 Tr. por.).

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., dovolací súd uvádza, že súdy v konaní prihliadali len na dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a tieto skutočnosti sú podstatné pre hodnotenie toho, či rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom. V danom prípade obvinený namietal, že pred prednesením znaleckého posudku JUDr. Mariánom Šmidom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. septembra 2008 mal súd postupovať v zmysle § 143 ods. 2 Tr. por., nakoľko JUDr. Marián Šmida nie je a v čase podania znaleckého posudku ani nebol zapísaný ako znalec v zozname znalcov. Zdôraznil, že ak táto osoba nezložila pred vykonaním znaleckej činnosti sľub podľa zákona o znalcov, nemožno na takýto dôkaz vykonaný pred súdom prihliadať. S uvedeným tvrdením obvineného sa nemožno stotožniť. Z obsahu pripojeného spisového materiálu je zjavné, že odborný posudok z odboru požiarnej ochrany k prípadu požiaru osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, EČV: F. na účelovej komunikácii v k.ú. obce Plavecký Štvrtok zo dňa 21. augusta 2008, vypracoval dňa 31. decembra 2008 pplk. Ing. Albín Kostolanský z Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Požiarnotechnického a expertízneho ústavu v Bratislave, č.p.: PEÚ-398/2008, (č.l. 506). V prejednávanej veci mal dovolací súd za preukázané, že JUDr. Marián Šmida bol zapísaný v zozname znalcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 11. februára 2005, t.j. aj v čase podania znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28. septembra 2008, splňal podmienky na výkon znaleckej činnosti. Prvostupňový súd preto postupoval správne, pokiaľ poučil znalca JUDr. Mariána Šmidu podľa § 144 ods. 1 Tr. por. o význame znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní dňa 28. septembra 2008, keďže v danom prípade sa nejednalo o pribratie znalca ad hoc do konania v zmysle § 143 ods. 2 Tr. por.

Dovolací súd poznamenáva, že znalec JUDr. Šmida predniesol na hlavnom pojednávaní dňa 28. septembra 2008 závery posudku vypracovaného znalcom Ing. Kostolanským, ktorý bol na hlavné pojednávanie predvolaný, avšak z dôvodu jeho odchodu na dôchodok vyslala organizácia - Požiarnotechnický a expertízny ústav Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, znalca JUDr. Šmidu ako náhradu za neho.

Námietku obvineného, že kontrolný posudok Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline vrátane jeho neskoršieho doplnenia je nezákonným dôkazom, nakoľko znalec, prof. Poledňák bol v čase podania znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní dňa 27. októbra 2011, vyčiarknutý zo zoznamu znalcov, vyhodnotil dovolací súd ako irelevantnú. Uznesením Okresného súdu Bratislava I, č.k. 4Tv 1/09-1528, z 29. septembra 2010, pribral súd do konania na podanie znaleckého posudku Ústav súdneho inžinierstva v Žiline vzhľadom na skutočnosť, že po vykonaní dôkazov výsluchom obvineného, svedkov a znalcov z odboru požiarneho, Ing. Albína Kostolanského a JUDr. Mariána Šmidu vyvstali dve verzie vzniku

požiaru vo vozidle. Znalecký posudok č. 82/2011 vypracoval ku dňu 7. marca 2011 prof. Ing. Pavel Poledňák, zamestnanec Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline ako osoba, ktorá bola priamo v posudku riaditeľom ústavu určená ako zodpovedný riešiteľ posudku. V danom prípade nebol Ústav súdneho inžinierstva pribratý do konania s poukazom na § 143 ods. 2 Tr. por., preto sa na jeho posudok nevzťahuje povinnosť, aby jeho poverený pracovník zložil sľub v zmysle § 143 ods. 2 Tr. por.

Námietku obvineného, že Ústav súdneho inžinierstva v Žiline nespĺňa podmienku špecializovaného vedeckého a odborného pracoviska alebo špecializovaného odborného pracoviska (v odbore požiarnej ochrany) vyhodnotil dovolací súd ako nedôvodnú. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že boli dodržané zákonné dôvody v zmysle § 147 Tr. por. na vykonanie znaleckého dokazovania na posúdenie odborných otázok znaleckým ústavom. Navyše, vzhľadom na charakter a výnimočnosť úloh uložených tejto znaleckej inštitúcii súdom na overenie možnosti zapálenia horľavín v interiéri motorového vozidla, požiadal Ústav súdneho inžinierstva v Žiline o odbornú spoluprácu ďalšiu inštitúciu, a to akreditovanú Zkušební laboratoř VVÚU a.s., Zkušebna hořlavosti a protivýbuchových ochrany, Pikartská 1337/7, 716 07 Ostrava - Radvanice, ktorá uskutočnila znalecký veľkorozmerný experiment s cieľom overiť možnosť vzniku výbušnej koncentrácie (bod 2.4 znaleckého posudku). Námietky vykonania nezákonného dôkazu preto nie sú dôvodné. Ani tvrdenie obvineného, že znalecký posudok nie je možné považovať za zákonné dôkazy a nie je možné na ne pri hodnotení dôkazov prihliadať.

Ďalšie námietky, ktoré uvádza obvinený v dovolaní boli obvinenému známe už v konaní pred prvostupňovým súdom a v odvolaní ich neuviedol. V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. a uvedenými dovolacími námietkami sa nebude zaoberať.

K doplnenému dovolaniu obvineného k námietke, že všetky procesné úkony v prípravnom konaní boli vykonané vyšetrovateľom Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a preto sú od samého začiatku nezákonné, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2014, sp. zn. Tpj 62/2015, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov slovenskej republiky č. 4/2015 na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. vo vzťahu k otázke, či Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky je zákonným subjektom vo vyšetrovaní, alternatívne skrátenom vyšetrovaní podľa Tr. por. podľa čl. 6 ods. 1 Dohody o ochrane ľudských práv a slobôd. Z prijatého stanoviska vyplýva, že inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru ako služba aj útvar tohto zboru. Vyšetrovateľ Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a/ Tr. por. a poverený príslušník Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. c/ Tr. por. A preto skutočnosť, že vyšetrovanie vykonal vyšetrovateľ Policajného zboru, ktorý je zaradený do inšpekčnej služby, nie je dôvodom na zrušenie rozsudku v dovolacom konaní. Takým dôvodom môže byť len konkrétna chyba postupu vyšetrovateľa (samostatne alebo v spojení s inými okolnosťami).

S poukazom na konštatované skutočnosti ani doplnené dôvody obvineného nenapĺňajú žiadny dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.